

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
 Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 49 PŽ-3733/2020-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sutkinja Draženka Deladio, u pravnoj stvari tužitelja VODOVOD I KANALIZACIJA d.o.o., OIB 56826138353, Split, Hercegovačka 8, protiv tuženika ADRIA ČELIK d.o.o. u stečaju, OIB 34606600284, Kaštel Sućurac, Cesta dr. Franje Tuđmana 78, kojeg zastupa punomoćnik Marina Krka, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Krka & Krka d.o.o. u Splitu, radi isplate iznosa od 13.017,60 kn, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Povrv-511/2019-11 od 5. lipnja 2020., 15. rujna 2020.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Povrv-511/2019-11 od 5. lipnja 2020. u točki I. izreke u dijelu kojim je održan na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Ante Šuška iz Splita poslovni broj Ovr-2245/2019 od 17. svibnja 2019. i naloženo tuženiku platiti tužitelju iznos od 13.017,60 kn sa zateznim kamatama koje teku na iznos od 1.446,40 kn od 1. listopada 2017. do isplate, na iznos od 1.446,40 kn od 31. listopada 2017. do isplate, na iznos od 1.446,40 kn od 1. prosinca 2017. do isplate, na iznos od 1.446,40 kn od 31. prosinca 2017. do isplate, na iznos od 1.446,40 kn od 31. siječnja 2018. do isplate, na iznos od 1.446,40 kn od 3. ožujka 2018. do isplate, na iznos od 1.446,40 kn od 31. ožujka 2018. do isplate, na iznos od 1.446,40 kn od 1. svibnja 2018. do isplate i na iznos od 1.446,40 kn od 31. svibnja 2018. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekucem polugodištu za tri postotnih poena, te naknaditi troškove ovršnog postupka u iznosu od 550,00 kn sa zateznim kamatama od 17. svibnja 2019. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekucem polugodištu za tri postotnih poena, i u točki II. izreke.

II. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Povrv-511/2019-11 od 5. lipnja 2020. u djelu točke I. izreke u odnosu na kamatnu stopu i sudi:

Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Ante Šuška iz Splita poslovni broj Ovr-2245/2019 od 17. svibnja 2019. u dijelu kojim je naloženo tuženiku platiti tužitelju zatezne kamate koje teku na iznos od 1.446,40 kn od 1. listopada 2017. do isplate, na iznos od 1.446,40 kn od 31. listopada 2017. do isplate, na iznos od 1.446,40 kn od 1. prosinca

2017. do isplate, na iznos od 1.446,40 kn od 31. prosinca 2017. do isplate, na iznos od 1.446,40 kn od 31. siječnja 2018. do isplate, na iznos od 1.446,40 kn od 3. ožujka 2018. do isplate, na iznos od 1.446,40 kn od 31. ožujka 2018. do isplate, na iznos od 1.446,40 kn od 1. svibnja 2018. do isplate i na iznos od 1.446,40 kn od 31. svibnja 2018. do isplate, preko stope koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotnih poena.

III. Odbija se kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 2.062,50 kn (dvijetisućestdesetdvije kune i pedeset lipa).

Obrazloženje

Prvostupanjskom presudom u točki I. izreke održan je na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrši javnog bilježnika Ante Šuška iz Splita poslovni broj Ovr-2245/2019 od 17. svibnja 2019. i naloženo tuženiku platiti tužitelju iznos od 13.017,60 kn s pripadajućim zateznim kamatama te naknaditi troškove ovršnog postupka u iznosu od 550,00 kn sa zateznim kamatama od 17. svibnja 2019. do isplate. Točkom II. izreke naloženo je tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 500,00 kn.

Protiv presude žalbu je podnio tuženik zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Smatra da je učinjena bitna povreda parničnog postupka tako što je prvostupanjski sud omogućio tužitelju iznošenje činjenica i predlaganje dokaza tijekom i do zaključenja prethodnog postupka, a u konkretnom je slučaju riječ o sporu male vrijednosti u kojem je tužitelj dužan svoje navode i predložene dokaze iznijeti u tužbi. Tvrdi da je pogrešan zaključak prvostupanjskog suda o tome da tužitelj konkretnu tražbinu ne ostvaruje kao stečajni vjerovnik. Navodi da je tužiteljeva tražbina nastala u razdoblju prije otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom i dospjela otvaranjem stečaja u skladu s člankom 73. stavak 1. Stečajnog zakona pa je trebala biti prijavljena u tom postupku. Predlaže presudu preinačiti, podredno ukinuti i vratiti predmet prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba je djelomično osnovana.

Presuda je ispitana na temelju odredbe članka 365. stavaka 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/07, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP) u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka propisane člankom 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9. i 11. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a).

Predmet spora je isplata iznosa od 13.017,60 kn na ime fiksnog dijela cijene vodnih usluga, odnosno naknade za održavanje sustava u razdoblju od kolovoza 2017. do travnja 2018. godine za potrošno mjesto tuženika. Tuženik je tvrdio da je nad njime 18. studenog 2015. otvoren stečajni postupak radi čega je prestala proizvodnja čelika u pogonu tuženika na koje se odnosi potrošno mjesto pa nije bilo ni potrošnje vode.

Prvostupanjski sud je na temelju isprava u spisu utvrdio da je tužitelj svojim računima na koje se odnosi tužbeni zahtjev obračunao naknadu za održavanje sustava u skladu s cijenom navedene naknade kao fiksnim dijelom cijene vodnih usluga, prema profilu vodoopskrbnog priključka tuženika na potrošnom mjestu na adresi u Kaštel Sućurcu, Franje Tuđmana 63. Računima nije bila obuhvaćena potrošnja vode kao varijabilni dio cijene vodnih usluga. Kako se računi odnose fiksnu naknadu za održavanje sustava nastalu i dospjelu nakon pokretanja stečajnog postupka nad tuženikom 18. studenog 2015. rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-45/2015, sud primjenom članka 156. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15) zaključuje da tužitelj konkretnu tražbinu ne ostvaruje kao stečajni vjerovnik. Budući da tuženik nije platio fiksnu naknadu za održavanje sustava u razdoblju na koje se odnosi tužbeni zahtjev, prvostupanjski sud zaključuje kako tužitelj osnovano zahtijeva plaćanje te naknade primjenom odredbe članka 205. stavka 2. Zakona o vodama („Narodne novine“ broj: 153/09, 63/11, 130/11, 56/13 i 14/14).

Neosnovan je žalbeni navod o tome da je učinjena bitna povreda parničnog postupka tako što je prvostupanjski sud omogućio tužitelju iznošenje činjenica i predlaganje dokaza u prethodnom postupku. To zato jer je postupku u sporovima male vrijednosti u povodu prigovora protiv platnog naloga sadržanog u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, tužitelj ovlašten činjenice i dokaze iznijeti i na pripremnom ročištu (odluka ovog suda poslovni broj PŽ-7072/15 od 9. lipnja 2017.).

Prvostupanjski je sud trebao uzeti u obzir dokazne prijedloge tužitelja iznesene nakon podnošenja prijedloga za ovrhu, odnosno na pripremnom ročištu. Ovaj postupak pokrenut je podnošenjem prijedloga za ovrhu 17. svibnja 2019., a tužitelj u prijedlogu za ovrhu nije dužan iznositi činjenice i predlagati dokaze, već se uz prijedlog za ovrhu podnosi samo vjerodostojna isprava. Potreba iznošenja činjenica i predlaganja dokaza nastala je tek nakon što je tuženik podnio prigovor protiv rješenja o ovrsi, odnosno nakon što je postupak nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnog naloga, po pravilima parničnog postupka. Stoga se u konkretnom slučaju radi o tome da tužitelj bez svoje krivnje nije iznio činjenice i predložio dokaze u prijedlogu za ovrhu (koji se smatra tužbom), pa je bio ovlašten činjenice i dokaze iznijeti nakon podnošenja prijedloga za ovrhu, odnosno na pripremnom ročištu u skladu s člankom 461.a stavka 3. ZPP-a.

U postupku je utvrđeno da se tužiteljeva tražbina odnosi na fiksni dio cijene vodnih usluga, u suprotnosti s tužnikovim navodima o tome da je u konkretnom slučaju obračunati varijabilni dio cijene vodnih usluga koji ovisi o količini isporučenih vodnih usluga.

Potrebno je ukazati na odredbu članka 206. stavka 1. Zakona o vodama kojom je propisano da visinu cijene vodnih usluga odlukom određuje isporučitelj vodne usluge uz suglasnost jedinice lokalne samouprave, s time da cijena vodne usluge ne može biti niža od one određene primjenom mjerila iz propisa iz stavka 7. ovoga članka (stavak 2.). Riječ je o mjerilima za izračun najniže osnovne cijene vodnih usluga i vrste troškova koje cijena vodnih usluga pokriva, koje uredbom propisuje Vlada Republike Hrvatske, na prijedlog Vijeća za vodne usluge (stavak 7.).

U skladu s navedenom odredbom članka 206. stavka 7. Zakona o vodama, Vlada Republike Hrvatske donijela je Uredbu o najnižoj osnovnoj cijeni vodnih usluga i vrsti troškova koje cijena vodnih usluga pokriva („Narodne novine“ broj 112/10; dalje: Uredba).

Člankom 6. Uredbe propisano je da se najniža osnovna cijena vodnih usluga sastoji od fiksnog i varijabilnog dijela. Fiksni dio najniže osnovne cijene vodnih usluga služi pokriću troškova koji ne ovise o količini isporučenih vodnih usluga, a nastaju kao posljedica priključenja nekretnine na komunalne vodne građevine, i to troškova: očitavanja vodomjera, obrade očitanih podataka te izrade i dostave računa korisnicima vodnih usluga, umjeravanja i servisiranja vodomjera sukladno važećim propisima, tekućeg i investicijskog održavanja priključka nekretnine na komunalne vodne građevine vodoopskrbe i/ili odvodnje, redovitog održavanja funkcionalne ispravnosti komunalnih vodnih građevina za isporuku vodnih usluga, ispitivanja i održavanja zdravstvene ispravnosti vode za piće. Fiksni dio najniže osnovne cijene vodnih usluga obračunava se mjesečno. Fiksni dio osnovne cijene vodnih usluga ne može biti veći od fiksnog dijela najniže osnovne cijene vodnih usluga. Varijabilni dio najniže osnovne cijene vodnih usluga ovisi o količini isporučenih vodnih usluga.

Činjenicu da je tuženik obveznik plaćanja cijene vodnih usluga kao vlasnik ili drugi zakoniti posjednik nekretnine u kojoj se vodna usluga koristi, tuženik nije osporio. Nije bila sporna ni visina obračunatog fiksnog dijela vodnih usluga.

Protivno žalbenim navodima, budući da se u konkretnom slučaju tužiteljeva tražbina odnosi na fiksni dio cijene vodnih usluga koji se obračunava mjesečno u skladu s Uredbom, a razdoblje na koje se odnosi tužbeni zahtjev je razdoblje nakon otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom 2015. godine, pravilno je prvostupanjski sud zaključio da tužitelj konkretnu tražbinu ne ostvaruje kao stečajni vjerovnik u smislu članka 167. Stečajnog zakona.

S obzirom na to da tuženik kao obveznik plaćanja cijene vodnih usluga nije platio zahtijevani iznos fiksnog dijela cijene vodnih usluga, pravilno je prvostupanjski sud primijenio odredbu članka 205. stavka 2. Zakona o vodama i prihvatio tužbeni zahtjev.

Prilikom odlučivanja o plaćanju zateznih kamata na glavnice učinjena je bitna povreda odredbe članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a jer izreka presude u točki I. u dijelu kojim je odlučeno o kamatama, proturječi razlozima presude. Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da prvostupanjski sud (pravilno) zaključuje kako tužitelj ima pravo na zatezne kamate po stopi iz članka 29. stavka 2. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18) propisanoj u ostalim odnosima, dok je u izreci presude prihvaćen tužbeni zahtjev i održan na snazi platni nalog za isplatu glavnice sa zateznim kamatama po stopi koja je jednaka referentnoj stopi uvećanoj za osam postotnih poena (prema prijedlogu za ovrhu). Prvostupanjski je sud trebao održati na snazi platni nalog sadržan u rješenju u ovrsi u dijelu kojim je naloženo plaćanje zateznih kamata po stopi propisanoj u ostalim odnosima, a u preostalom dijelu platni nalog ukinuti (članak 451. stavak 3. ZPP-a). O zateznim kamatama na dosuđene ovršne troškove pravilno je odlučeno.

Stoga je primjenom članka 373.a stavka 3. ZPP-a trebalo preinačiti presudu u točki I. izreke i ukinuti platni nalog sadržan u predmetnom rješenju u ovrsi u dijelu kojim je naloženo tuženiku platiti tužitelju zatezne kamate na glavnice preko stope iz članka 29. stavka 2. Zakona o obveznim odnosima propisane u ostalim odnosima, a u preostalom dijelu tuženikovu žalbu odbiti i presudu potvrditi.

Odluka o naknadi troškova postupka sadržana u točki II. izreke pobijane presude, u odnosu na koju žalitelj ne iznosi posebne žalbene navode, donesena je pravilnom primjenom

članka 154. stavka 1. i članka 155. ZPP-a pa je u tom dijelu žalbu trebalo odbiti i presudu potvrditi (točka I. izreke ove presude).

Budući da je tuženik žalbom djelomično uspio, ali samo u odnosu isplate zateznih kamata kao sporednih traženja, njegov zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka trebalo je odbiti (točka III. izreke ove presude).

Zagreb, 15. rujna 2020.

Dokument je elektronički potpisan:

DRAŽENKA DELADIO

Vrijeme potpisivanja:

06-10-2020

14:30:52

DN:
C=HR
O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#130D48523937333439333636353139
L=ZAGREB
S=DELADIO
G=DRAŽENKA
CN=DRAŽENKA DELADIO

Sutkinja
Draženka Deladio

Broj zapisa: **17899-0216a**

Kontrolni broj: **09c4a-09e21-367d6**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=DRAŽENKA DELADIO, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.